

W. Petersen: Jeg maa lykønske den ærede Daler fra 5te Kreds (Orenbøll) til det gode Resultat; at der i hans By ikke har været Ildbrand i 17 Aar; men jeg vil dog spørge ham, om han ikke tror, at, dersom der skulde komme en Ildbrand, hvilket jo er aldeles uberegneligt, som ødelagde, jeg vil ikke sige for flere Hundrede Tusinde, men for flere Tusinde Rd., da vilde de fleste af de Assurancelskaber, hvori Forsikringerne ere tegnede, være vel tilfredse, dersom de af den Præmie, de havde indtaget, havde udredet et Par Hundrede Daler for at faae et bedre Brandkorps ordnet, end der nu er. Jeg tror, at en hvilken som helst Brandforsikringsforening vilde være meget bedre tjent dermed. Man opstiller som en Modgrund denne vanskelige Repartition; men jeg forlanger aldeles ingen Repartition paa de forskjellige Forsikringselskaber. Det kan naturligvis ikke lade sig gjøre, at en Kjøbstad, siger: vi anvende 2—300 Rd., og det skal repareres paa de forskjellige Brandforsikringselskaber; men derimod kan det paabydes, at enhver Brandforsikringsforening af de Forsikringer, som den tegner, i de forskjellige Kjøbstæder skal udrede en vis Kvotabel, som jeg før ansatte til en Skilling pr. 100 Rd., og at hvad der udfordres mere end det, der paa den Maade kommer ind, udredes af Kjøbstaden. Det er en Ordning, som jeg tror vil være simpel og let at udføre.

Orenbøll: Efter min Mening er den Betragtning, som det ærede Medlem fremkom med, saa grundfaalt, at jeg er nødt til strax at svare paa den. For at blive ved det Allerfjerdste, saa er det klart, at, naar man spørger: Hvem vil komme til at betale disse Skillingen, saa maa Svaret blive: de Assurerede; det bliver altsaa alligevel Kjøbstæderne. Og hvad det andet Spørgsmaal angaar, om man ikke, naar der kom en stor Ildbrand, vilde være vel tjent med i en Række af Aar at have anvendt et betydeligt Beløb paa et velordnet Brandvæsen, saa vil jeg for det Første dertil svare, at Assurancelskaberne — vi forudsætte jo, at det er dem, der betale — maaske vilde finde dette meget tvivlsomt, fordi Brandstaden i smaa Byer i Reglen ikke vil være saa meget stor, og for det Andet er Forholdet i hvert Fald saaledes, at, naar der kommer en Ildbrand i Stenhuse, saa brænder der i Reglen kun eet. Dertil kommer, at et ordnet Brandvæsen med Lønnede Brandvænde osv., saaledes som det allerede er blevet udtalt af en æret Daler her ved Siden (C. N. Hansen), fordrer et saa stort Apparat, at selve Befolkningen i en lille Kjøbstad maa være med alligevel. At holde 20 eller 30 Lønnede Brandvænde og give en hel Mængde Penge ud i Forventning om en stor Ildbrand, som saa skulde vise, at det havde været rigtigt at have dem, tror jeg dog vilde have sin store Betænkelighed. Svoreledes man end vender, og dreier

det, forekommer det mig, at, naar Brandvæsenet i en Kjøbstad er nogenlunde godt organiseret, naar det har det tilstrækkelige Antal Sprøiter og Byens arbejdsdygtige Mandskab til sin Naadighed, saa maa man kunne berolige sig derved, og det vilde ikke være heldigt, om Brandvæsenet der blev indrettet efter Dimensioner, som langt overstige både Kjøbstadens Størrelse og dens Pengeevner; jeg maa meget forvare de smaa Kjøbstæder imod at komme ind paa en saadan Foranstaltning, hvorved deres Brandvæsen blev stillet i Lighed med de kjøbenhavnske Forhold. Der er, som jeg før tillod mig at nævne, flere Tilfælde i nærværende Lovforslag, hvor jeg tror at have Ret i, at man er gaaet de smaa Kjøbstæder temmelig nær, netop fordi man ikke kan anlægge den samme Maalestok for dem som for Hovedstaden og enkelte større Kjøbstæder som Odense, Helsingør o. S.; men Loven bør dog ligesaa godt have dem for sig, ja maaske næsten lidt mere end de større Byer. — Udgifterne til Brandvæsenet ere som sagt saa uendelig ringe, og, naar man ser hen til, at det dog til Syvende og Sidst bliver Interessenterne selv, der komme til at betale, og tillige ser hen til de Vanskeligheder, der vilde komme tilstede med Hensyn til de forskellige Opkrævninger — jeg gald ogsaa nok vide, hvem der f. Ex. skulde føre alle disse Regnskaber og Afregninger med de forskellige Brandforsikringselskaber —, saa tror jeg ikke, det er værd at spille saa Meget paa den Sag. Vi se jo af Motiverne, at den Stade, der er stet, for flere Kjøbstæder ikke udgjør større Beløb end 50—100—200 Rd.; det er derfor virkelig ikke værd at sætte et saa stort Apparat i Gang, og hvormeget jeg end holder paa Sparommelighed i Kommunen, tror jeg dog, at det ikke vilde være rigtigt her.

W. Petersen: Jeg vil blot bemærke, at dersom mit Syn paa Sagen var saa grundfaalt, som det ærede Medlem udtalte, saa beklager jeg, at Rigsdagen og Regeringen have vedtaget en Lov for Kjøbenhavn, hvori de samme Principer omtrent ere gjældende.

Jessen: Den høitærede Minister begynder at befinde sig i en høist usundelsesværdig Stilling ligeoverfor sit Lovforslag ved de ganske modsatte Meninge, der ere fremkomne fra de forskellige Kjøbstæders Side om de Foranstaltninger, som Lovforslaget omhandler. Det var mit Haab, at der mellem Kjøbstæderne havde været Enighed om Lovforslaget; men jeg ser nu, at dette Haab er skuffet, og da jeg under den høitagtede Minister det vel, skal jeg ogsaa give ham mit Bidrag ved igjen at se Sagen fra en anden Side. Den Del af Loven, som jeg sætter Pris paa, er de brandpolitilige Bestemmelser og tillige de Bestemmelser, der i Loven indeholdes om, at den Stade, der foraarjages ved Slutningsforanstaltninger, skal erstattes, uden